

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група Доста је било

14. новембар 2016. год.

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

1510

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2016/16		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о спречавању насиља у породици**, подносим следеће:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о спречавању насиља у породици у члану 16. после става 6. додаје се став 7, који гласи:

”Уколико надлежни полицијски службеник после првог захтева жртве не донесе наређење којим изриче хитну меру, жртва се може обратити центру за социјални рад који по хитном поступку преиспитује случај и уколико оцени да постоји сумња да постоји породично насиље обавештава полицијску управу која је дужна да поново изврши процену ризика и опасности од насиља у породици и поново одлучи о изрицању мере.”

Образложење

Примећено је да у прошлости полиција није увек реаговала на захтеве за заштитом од породичног насиља, одн. да је процељивала ситуацију као некритичну по жртву. Да би се ово спречило, жртва мора да има могућност да се, у случају нереаговања, обрати другој институцији. Сматрам да би надлежни центар за социјални рад био најпогоднија институција за овакву врсту реакције.

А М А Н Д М А Н II

У члану 28. после става 1. додају се ставови 2, 3. и 4. који гласе:

”Државни органи који су дужни да жртви пруже основне информације су: полицијска управа, јавно тужилаштво, судови опште надлежности, прекршајни судови и центар за социјалну заштиту.

Петнаест дана након ступања овог закона на снагу највиши руководилац одредиће двоје заполених задужених за давање информација који су дужни да на усмени или писмени захтев жртве доставе информацију из делокруга своје надлежности.

Највиши руководилац који не изврши ову обавезу у року предвиђеном у став 3. овог члана казниће се са 100.000 динара коју је дужан да плати из сопствених средстава.”

Образложење

У Предлогу закона није јасно одређено ко и када треба да одреди особе које ће информисати жртве насиља о њиховом праву на заштиту. Да би се избегла ситуација у којој нико није одговоран за непружање информација, предлажем да се јасно дефинише које државне институције имају обавезу да жртвама насиља пруже информације.

Такође, да не би било забуне око тога ко треба да одреди ова лица, предлажем да у свакој институцији највише руководеће лице – начелник полицијске станице, јавни тужилац, председник суда, директор центра за социјални рад – које има дужност да именује ова лица.

Уколико пропусти да их именује, кажњава се новчано по принципу личне одговорности, што значи да казну мора плати из личних средстава, не са рачуна органа који га/је овластио.

АМАНДМАН Ш

У члану 29. после става 1. додају се ставови 2, 3. и 4. који гласе:

”Државни органи који су дужни да жртви омогуће пружење правне помоћи и преко својих органа су: полицијска управа, јавно тужилаштво, судови опште надлежности, прекршајни судови и центар за социјалну заштиту.

Петнаест дана након ступања овог закона на снагу, највиши руководилац одредиће две особе задужене за пружање правне помоћи особама које је затраже у вези заштите од породичног насиља.

Највиши руководилац који не изврши ову обавезу у року предвиђеном у став 3. овог члана казниће се са 100.000 динара коју је дужан да плати из сопствених средстава.”

Образложење

У предлогу закона није јасно спецификовано ко и када треба да одреди особе које ће пружити правну помоћ жртвама насиља. Да би се избегла ситуација у којој нико није одговоран за непружање правне помоћи, предлажем да се јасно дефинише које државне институције имају обавезу да жртвама насиља пруже правну помоћ. Такође, треба имати у виду и специфичног поступка предвиђеног Предлогом закона и потребу за хитност поступање те створити ресурсе унутар надлежних органа да се правна помоћ пружи без одлагања и упућивања на други орган.

Такође, да не би било забуне око тога ко треба да одреди ова лица, предлажем да се у року од 15 дана највиши руководилац – начелник полицијске станице, јавни тужилац, председник суда, директор центра за социјални рад –именује ова лица.

Уколико пропусти да их именује, кажњава се новчано по принципу личне одговорности, што значи да казну мора плати из личних средстава, не са рачуна органа који га/је овластио.

АМАНДМАН IV

У члану 30. после става 5. додају се ставови 6. и 7. који гласе:

”Индивидуални план заштите и подршке жртви обавезно садржи и безусловну новчану помоћ у трајању од шест месеци од дана изрицања хитних мера (чл. 16) у износу од:

- 20.000,00 динара за особе без деце;
- 25.000,00 динара за особе са једним дететом;
- 30.000,00 динара за особе са двоје деце;
- 35.000,00 динара за особе са троје и више деце.

Након истека времена на које је одређена безусловна новчана помоћ Група за сарадњу може уколико процени да постоји потреба продужити новчану помоћ за још шест месеци.

Образложење

С обзиром на то да хитне мере подразумевају физичко раздвајање од насилника, а то често може да значи и материјалну несигурност, те да жртве управо због антиципиране материјалне несигурности одбијају да пријаве насилника, неопходно је жртвама осигурати материјалну егзистенцију барем на неко време након физичког раздвајања од насилника.

АМАНДМАН V

Члан 35. став 2. мења се и гласи:

“Новчаном казном од 50.000 динара до 150.000 динара казнице се за прекршај одговорно лице у државном и другом органу, организацији и установи које полицији или јавном тужиоцу неодложно не пријави или не реагује на пријаву или опструира пријављивање или реаговање на свако сазнање о насиљу у породици или непосредној опасности од њега (члан 12. став 2).”

Образложење

Није довољно само санкционисати изостанак пријављивања сваког сазнања о насиљу у породици, већ и покрити случајеве у којима одговорно лице не реагује на пријаву или опструира процес пријаве сазнања о насиљу у породици (чл. 12, ст. 2). Лица која не реагују на пријаву или опструирају пријаву, кажњавају се идентичном новчаном казном, као и лица која не пријаве насиље у породици (чл. 35, ст. 2).

АМАНДМАН VI

Члан 38. мења се и гласи:

“Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се од 1. марта 2017. године.”

Образложење

Будући да је породично насиље у Србији у порасту, те да је неопходно што пре спречити нове случајеве насиља у породици, предлажем да се почетак примене закона одреди 1. фебруар 2017. године.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Душан Павловић